

การตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
รามคำแหง ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
Decision making on pursuing a master's degree of business
administration Ramkhamhaeng University of master's degree student
studying in the faculty of business administration at
Ramkhamhaeng University

จันนิภา อินยา
สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ผู้รับผิดชอบบทความ

Jannipa Inya
E-mail : 6314060122@rumail.ru.ac.th
Faculty of Business Administration Program in Accounting, Ramkhamhaeng University
Corresponding author

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยพื้นฐานด้านครอบครัว ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร ด้านสถาบันการศึกษา และบุคลากร ด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อม และด้านสังคม ที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 139 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบแบบ t-test สถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปสู่การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี LSD และสถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มี เพศ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพ ต่างกัน ทำให้ตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวมไม่ต่างกัน แต่ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ และอาชีพ ที่ต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ ปัจจัยพื้นฐานด้านสังคม ด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านครอบครัวและด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

คำสำคัญ : การตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท

ABSTRACT

The objectives of this study were 1) to study the Decision making on pursuing a master's degree of business administration Ramkhamhaeng University of master's degree student studying in the faculty of business administration at Ramkhamhaeng University by gender, Age, Occupation, Average monthly income and status 2) to study Family fundamental factors, Cost fundamental factors, Educational institutions and personnel fundamental factors, Location and environment fundamental factors, and Social fundamental factors that affecting the decision making on pursuing a master's degree of business administration Ramkhamhaeng University of master's degree student studying in the faculty of business administration at Ramkhamhaeng University.

The sample group in this research was the master's degree student studying in the faculty of business administration at Ramkhamhaeng University. There have was the 139 persons. The questionnaire was used to be a tool for collecting the data. The data collected were analyzed by using the frequency, percentage, mean and standard deviation. The hypotheses were tested by Independent Sample (t-test), One-way ANOVA (F-test), in case of its had statistical significant different testing a pair of variables by LSD was used to test hypothesis for each pair in order to see which pair are different and Multiple Regression Analysis.

The results of hypothesis testing showed that master's degree student studying in the faculty of business administration at Ramkhamhaeng University with different gender, Average monthly income and status did not caused different the Decision making on pursuing a master's degree of business administration Ramkhamhaeng University. But different Personal factors Age and Occupation caused different the Decision making on pursuing a master's degree of business administration Ramkhamhaeng University Moreover, Social fundamental factors, Location and environment fundamental factors, Family fundamental factors and Cost fundamental factors affecting the decision making on pursuing a master's degree of business administration Ramkhamhaeng University of master's degree student studying in the faculty of business administration at Ramkhamhaeng University.

Keywords : Decision making on pursuing a master's degree

บทนำ

การศึกษาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรบุคคลเพื่อนำไปสู่การพัฒนาประเทศทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้การแข่งขันเพื่อศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในประเทศมีระดับสูงขึ้น เนื่องจากค่านิยมของสังคมไทยที่ให้ความสำคัญกับใบปริญญาในระดับสูง การเรียนต่อในระดับบัณฑิตศึกษา จึงเป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่ทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีต้องขวนขวายเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยหวังใช้ใบปริญญาเพื่อเป็นใบเบิกทางไปสู่ตำแหน่งและหน้าที่การงานที่สูงขึ้น มีโอกาสก้าวหน้าในชีวิต

มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐและเป็นสถาบันที่มีหลักสูตรการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับปริญญาตรีจนถึงระดับบัณฑิตศึกษาโดยมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม โดยการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษานอกจากจะเป็นระดับการศึกษาที่สูงแล้วยังมีสถาบันการศึกษาเป็นจำนวนมากทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่เปิดหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ทำให้มีการแข่งขันที่สูงขึ้นในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยรามคำแหง จึงจำเป็นต้องพัฒนาการศึกษาให้สอดคล้องและมีการปรับตัวเปลี่ยนแปลงพัฒนาอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ผู้ที่มีความสนใจในการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาตัดสินใจที่จะเลือกเข้ารับการศึกษาต่อกับทางมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจวางแผนรับนักศึกษาเตรียมการประชาสัมพันธ์ เป็นข้อมูลสำหรับเสนอแนวทางให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนปรับปรุงจุดอ่อน จุดแข็งของปัจจัยเกื้อหนุนต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาในปัจจุบันต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยพื้นฐานด้านครอบครัว ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร ด้านสถาบันการศึกษาและบุคลากร ด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อม และด้านสังคม ที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ขอบเขตของงานวิจัย

1. **กลุ่มตัวอย่าง** คือ นักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง รวมทั้งสิ้นจำนวน 139 คน
2. **ด้านเนื้อหา** คือ เพื่อศึกษาการตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล รวมถึงเพื่อศึกษาปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพ ปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ ได้แก่ ด้านครอบครัว ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร ด้านสถาบันการศึกษาและบุคลากร ด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อม และด้านสังคม

2. ตัวแปรตาม คือ การตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพ

2. เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยพื้นฐานด้านครอบครัว ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร ด้านสถาบันการศึกษา และบุคลากร ด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อม และด้านสังคม ที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ

Gibson and Ivancevich (1970) อ้างใน นราธิง ศรีธัญญ์ภทรธร (2559) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจไว้ว่า เป็นกระบวนการสำคัญขององค์การที่ผู้บริหารจะต้องกระทำอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลข่าวสาร (information) ซึ่ง ได้รับมาจากโครงสร้างองค์การ พฤติกรรมบุคคล และกลุ่มในองค์การ

Moody (1997) อ้างใน นราธิง ศรีธัญญ์ภทรธร (2559) ได้ให้ความหมายว่า การตัดสินใจเป็นการกระทำที่ต้องทำเมื่อไม่มีเวลาที่จะหาข้อเท็จจริงอีกต่อไป ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือ เมื่อใดถึงจะตัดสินใจว่าควรหยุดหาข้อเท็จจริง แนวทางแก้ไขจะเปลี่ยนแปลงไปตามปัญหาที่ต้องการแก้ไข ซึ่งการรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายและการใช้เวลา

Barnard (1938) อ้างใน ปฐมา อาแวน, นียาวาเฮร์ ไพบูลย์ (2562) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจไว้ว่า คือ "เทคนิคในการที่จะพิจารณาทางเลือกต่างๆ ให้เหลือทางเลือกเดียว"

Simon (1960) อ้างใน ปฐมา อาแวน, นียาวาเฮร์ ไพบูลย์ (2562) ได้ให้ความหมายว่า การตัดสินใจ เป็นกระบวนการของการหาโอกาสที่จะตัดสินใจ การหาทางเลือกที่พอเป็นไปได้และทางเลือกจากงานต่าง ๆ ที่มีอยู่

ผู้วิจัยสามารถสรุปความหมายโดยรวมของการตัดสินใจ ได้ว่า การตัดสินใจ หมายถึง การวิเคราะห์ทางเลือกหลายๆ ทางเลือก โดยการศึกษาข้อมูล และหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อให้สามารถตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดเพียงทางเลือกเดียวได้ ซึ่งทางเลือกนั้นสามารถตอบสนองความต้องการและบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานด้านครอบครัว

Oppenheim (1979) อ้างใน ปฐมมา อาแวง, นียาวาเฮร์ ไพบูลย์ (2562) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจนั้นขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ได้แก่

1) ค่านิยม (Value) ค่านิยมจะมีอิทธิพลในกระบวนการตัดสินใจในสถานการณ์ที่มีตัวเลือกหลายตัว ตัวเลือกที่หนึ่งอาจมีผลทำให้ค่านิยมพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปในด้านที่ดีขึ้น ในขณะที่ตัวเลือกที่สองสามารถสร้างค่านิยมใหม่ที่เหมาะสมกับความต้องการได้อย่างไรก็ตามจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของบุคคลนั้น

2) ประเภทของครอบครัว (Type of Family) ประเภทของครอบครัวมีผลต่อการตัดสินใจ เช่น ขนาดของครอบครัว การเงินของครอบครัว อาชีพและการศึกษาของสมาชิก ที่อยู่อาศัยและศาสนา ของครอบครัวจะมีความสำคัญต่อการตัดสินใจ

3) ทรัพยากรครอบครัว (Family Resources) ทรัพยากรครอบครัวมีผลต่อการตัดสินใจ กล่าวคือ บุคคลโดยทั่วไปมักจะทำตามรูปแบบการซื้อในสิ่งเดิมที่เคยซื้อในอดีต ทำให้รอบคอบมากขึ้นเพราะเกิดการตัดสินใจขั้นสุดท้ายและเป็นนิสัย เช่น การซื้อเสื้อผ้าและอาหารเป็นการกระทำที่เป็นปกติวิสัยและมีแนวโน้มที่จะซื้อเสื้อผ้าและอาหารที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันสลับไปสลับมา ผู้หญิงบางคนซื้อเสื้อเชิ้ตและกระโปรงสำหรับใส่ประจำวัน สวมผู้ชายใส่เสื้อยืดและกางเกงยีนส์นอกจากนี้อาหารจำนวนมากที่มีอยู่ในตลาดเราก็มักจะซื้ออาหารประเภทเดียวกันสำหรับโอกาสเดียวกันทุกครั้งและเป็นการยากที่จะจำแนกถึงสาเหตุของบุคคลที่ทำการตัดสินใจจ่ายใช้สอย บางคนสามารถเจาะจงถึงสาเหตุที่ตัดสินใจในการซื้อ แต่บางคนไม่ทราบถึงสาเหตุเพียงแต่มีความอยากซื้อเท่านั้น

Bergquist H. William (1981) อ้างใน ฉิมชญา โหมคเคือ (2563) ได้กล่าวไว้ว่า ครอบครัว เพื่อนญาติพี่น้อง แม้ว่าบุคคลดังกล่าวจะไม่มีเหตุที่ระบุแน่ชัดว่าเป็นทรัพยากรที่มีค่าในการเรียนระดับอุดมศึกษา แต่ไม่มีผลแจ้งชัดที่จะบอกเช่นกันว่าเขาเหล่านั้นไม่มีค่าหรือ ความสำคัญ เพราะเป็นแหล่งวิทยาการที่มีคุณค่าในด้านแรงดลใจ และการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นตัวเชื่อมที่ไม่เป็นการต่อหลักสูตรการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

ผู้วิจัยสามารถสรุปความหมายโดยรวมของปัจจัยดังกล่าว ได้ว่า ปัจจัยด้านครอบครัว หมายถึง อิทธิพลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในแง่ของรูปแบบการใช้ชีวิต แรงบัลดาลใจ การสนับสนุน ตลอดจนรายได้และความพร้อมทางด้านการเงินของครอบครัว

3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร

ดวงมณี โกมารทัต (2555) อ้างใน กัญญาภักดิ์ เมธีวัฒนากุล (2563) ให้ความหมายของ ค่าใช้จ่าย หมายถึง ต้นทุนที่ถูกใช้ประโยชน์ไปบางส่วนหรือทั้งหมดในระยะเวลาที่กำหนดไว้ซึ่งตามปกติก็คือ "งวดบัญชี" กล่าวอีกนัยหนึ่งคือสภาพการเป็นต้นทุนได้สิ้นสุดลง เมื่อกิจการได้ใช้ประโยชน์ในต้นทุนนั้น จึงมีการตัดจำหน่าย ต้นทุนเป็นค่าใช้จ่ายแทน

สำนักงานสถิติแห่งชาติ มาตราฐานค่าจำกัดความ ได้ให้คำจำกัดความค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายเพื่อการศึกษาตลอดปีการศึกษา จำแนกประเภทค่าใช้จ่ายได้ดังนี้

1. ค่าธรรมเนียมการเรียน หมายถึง ค่าเล่าเรียน ค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียมแรกเข้า ค่าลงทะเบียน นักเรียน นักศึกษา ค่าบำรุงห้องสมุด ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ ค่าบำรุงกีฬา ค่าบำรุงห้องพยาบาล และค่าเวชภัณฑ์ ซึ่งทางโรงเรียนหรือสถานศึกษาเรียกเก็บจากผู้เรียนเป็นประจำทุกปี

2. ค่าเครื่องเขียน อุปกรณ์การเรียน และหนังสือ หมายถึง จำนวนเงินที่จ่ายเพื่อซื้ออุปกรณ์ที่ใช้ในการขีดเขียน และซื้อหนังสือที่จำเป็นในการศึกษา รวมทั้งกระเป๋าใส่หนังสือเรียนด้วย

3. ค่าเครื่องแต่งกายสำหรับไปโรงเรียน หมายถึง เงินค่าเครื่องแต่งกายตามระเบียบที่สถาบันศึกษา กำหนดไว้ โดยสวมใส่ปกติประจำวัน หรือค่าเครื่องแต่งกายอื่นๆที่ใช้สวมใส่เมื่อมีกิจกรรมประจำสัปดาห์ เช่น ชุดยูวากาชาด เนตรนารี ลูกเสือ ชุภผลศึกษา รวมทั้งค่ารองเท้านักเรียนและถุงเท้านักเรียนด้วย ส่วนกรณีที่สถาบันกำหนดให้ผู้ศึกษาใส่เครื่องแต่งกายพิเศษในพิธีการที่สำคัญต่างๆ เช่น ชุดราชปะแตนของ นิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชุดครุยปริญญา ค่าเครื่องแต่งกายพิเศษในการแข่งขันกีฬา เช่น ชุดเชียร์ลีดเดอร์ ชุดดรัมเมเยอร์ เป็นต้น ไม่ถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายประเภทนี้

4. ค่าพาหนะโดยสาร หมายถึง เงินที่จ่ายเป็นค่าพาหนะโดยสารเป็นปกติระหว่างที่อยู่อาศัยกับสถานศึกษา รวมทั้งค่าน้ำมันรถของผู้ปกครองที่ขับรถไปส่งด้วย

5. ค่าอาหารรับประทานนอกบ้าน หมายถึง จำนวนเงินซึ่งผู้กำลังเรียนอยู่ จ่ายเป็นค่าอาหารในช่วงเวลาที่ไม่เรียนหนังสือหรืออาจเป็นอาหารที่ซื้อรับประทานก่อนเข้าเรียนหรือหลังเลิกเรียน

6. ค่าใช้จ่ายอื่นๆที่เกี่ยวกับการศึกษา ได้แก่ เงินกินเปล่า เงินที่จ่ายเป็นค่าบำรุงพิเศษ ซึ่งไม่รวมอยู่ใน ข้อ 1 (ค่าธรรมเนียมการเรียน) เช่น ค่าบำรุงสมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียน ค่าอุปกรณ์การฝีมือ อุปกรณ์การทดลองวิทยาศาสตร์ ค่าใช้จ่ายสำหรับไปทัศนศึกษา การเข้าค่ายลูกเสือ เนตรนารี การทำกิจกรรมพิเศษ เช่น วันแข่งขันกีฬา งานประจำปีของโรงเรียน (เช่น วันเด็ก วันขึ้นปีใหม่ วันสถาปนาโรงเรียน เป็นต้น) รวมทั้งค่าเรียนพิเศษ ค่ารถไปห้องสมุด ค่าอาหารกลางวันของผู้ปกครองจ่ายให้โรงเรียนเป็นเทอมด้วย

ผู้วิจัยสามารถสรุปความหมายโดยรวมของปัจจัยดังกล่าว ได้ว่า ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายเพื่อการศึกษาตลอดปีการศึกษา ได้แก่ ค่าบำรุงการศึกษา ค่าหน่วยกิตและค่าลงทะเบียน ค่าหนังสือและค่าอุปกรณ์ค่าอาหารในมหาวิทยาลัย ค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่น ค่าพาหนะเดินทาง และอื่นๆ เป็นต้น

4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานด้านสถาบันการศึกษาและบุคลากร

นราธิง ศรีธัญญ์ภรร (2559) ได้กล่าวถึงปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน ไว้ว่า เป็นปัจจัยที่นักศึกษาให้ความสำคัญ เนื่องจาก อาจารย์ผู้สอนจบจากสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียง มีความรู้ความชำนาญและเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในวงการการศึกษา รวมทั้งมีเทคนิคและวิธีการสอน ที่เข้าใจง่ายซึ่งสอดคล้องกับ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา ที่ได้กล่าวไว้ว่า สถาบันการศึกษาจะต้องมีจำนวนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิตรงกับสาขาที่เปิดสอนอย่างเหมาะสม มีอาจารย์ที่มีประสิทธิภาพในการสอนมีคุณภาพ เป็นแบบอย่างที่ดี รักการค้นคว้า หาวิธีการสอนใหม่ และสนใจนิสิต

ประดิษฐ์พงศ์ โตรธรรมเจริญ (2555) ได้กล่าวไว้ว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจ ทั้งในมหาวิทยาลัยรัฐบาลและมหาวิทยาลัยเอกชนต่างให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนนอกเวลา (เสาร์- อาทิตย์) ทำให้สะดวกในการมาเรียนเพราะผู้ประสงค์ศึกษาต่อในระดับปริญญาโทในสาขาดังกล่าว อาจเป็นผู้มีงานทำแล้ว ไม่สะดวกที่จะมาศึกษาต่อในเวลาราชการ (จันทร์ – ศุกร์) แต่สะดวกในการศึกษานอกเวลา (เสาร์ - อาทิตย์) เพราะเป็นวันหยุดงาน จึงทำให้สถาบันการศึกษาอาจจัดการศึกษาทางไกล ด้วยวิธีการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพสูง เช่น การใช้ E-learning เพื่อความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการศึกษาด้านสารสนเทศ

ผู้วิจัยสามารถสรุปความหมายโดยรวมของปัจจัยดังกล่าว ได้ว่า ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษาและบุคลากร หมายถึง ภาพลักษณ์และชื่อเสียงขององค์กร ชื่อเสียงและความรู้ความสามารถของคณาจารย์ ตลอดจนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนปฏิทินการศึกษาและตารางเวลาเรียน

5. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อม

Henry (1993) อ้างใน พรพิไล ชาญพนา (2559) กล่าวว่า สิ่งแวดล้อม (Environment) หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวที่มีชีวิต ชุมชน หรือสิ่งของ คงอยู่และเป็นเงื่อนไขของการคงอยู่ สิ่งแวดล้อมเป็นคำที่ไม่มีมีความหมายจำกัด สิ่งมีชีวิตหรือสิ่งของอื่น ๆ

Astin (1971) อ้างใน พรพิไล ชาญพนา (2559) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมโรงเรียน (School environment) ว่าหมายถึง ลักษณะใด ๆ ก็ตามของสถานศึกษาที่เป็นสิ่งเร้า (Stimulus) ที่มีศักยภาพและอิทธิพลต่อนักศึกษา

Astin (1968) อ้างใน พรพิไล ชาญพนา (2559) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมที่ดีด้านอาคารสถานที่ หมายถึง สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติหรือมนุษย์สร้างขึ้น ที่มีอิทธิพลต่อบุคคลที่อยู่ในสภาพแวดล้อมนั้น เช่น บริเวณสภาพพื้นที่ของสถานที่ตั้งอาคารเรียน ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด โรงอาหาร ห้องพยาบาลสนามกีฬา สถานที่พักผ่อน การตกแต่งอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของนักเรียน

ผู้วิจัยสามารถสรุปความหมายโดยรวมของปัจจัยดังกล่าว ได้ว่า ปัจจัยด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อม หมายถึง การจัดบริเวณรอบ ๆ อาคารเรียนและอาคารประกอบ ให้มีความสดชื่น ร่มเงา เหมาะสมกับการเรียนรู้ มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน มีความสะดวกและปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน

6. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานด้านสังคม

จุฑามาศ ดันนิรัตน์โอภาส (2548) อ้างใน นราธิง ศรีณย์ภัทรธร (2559) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจศึกษาต่อไว้ว่า อิทธิพลจากสังคม เป็นองค์ประกอบในการตัดสินใจของนักศึกษาโดยได้รับอิทธิพลจากสภาพแวดล้อม ความเป็นอยู่ของนักศึกษา โดยมีผลมาจาก เพื่อน ญาติ ครูอาจารย์ และคนในครอบครัว

ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs Theory) เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ซึ่งมองว่าความต้องการของมนุษย์มีลักษณะเป็นลำดับขั้น

จากระดับต่ำสุดไปยังระดับสูงสุด เมื่อความต้องการในระดับหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์ก็จะมีความต้องการอื่นในระดับที่สูงขึ้นไป

- 1.1 ความต้องการทางร่างกาย
- 1.2 ความต้องการความมั่นคงและปลอดภัย
- 1.3 ความต้องการความผูกพันหรือการยอมรับ (ความต้องการทางสังคม)
- 1.4 ความต้องการการยกย่อง หรือความภาคภูมิใจในตนเอง
- 1.5 ความต้องการความสำเร็จในชีวิต

ผู้วิจัยสามารถสรุปความหมายโดยรวมของปัจจัยดังกล่าว ได้ว่า ปัจจัยด้านสังคม หมายถึง ความต้องการได้รับการยอมรับ ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งในสังคม ความต้องการมีความรู้ความสามารถ และประสบความสำเร็จ และมีความความมั่นคงในชีวิตและหน้าที่การงาน

7. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจศึกษาต่อ

ธนวรรณ รักอยู่ (2557) การตัดสินใจศึกษาต่อ คือ การตัดสินใจเลือกเรียนต่อในสถาบันใดสถาบันหนึ่งหรือสาขาใดสาขาหนึ่ง อยู่บนพื้นฐานของการคิดพิจารณาไตร่ตรองอย่างมีเหตุผลและสามารถเลือกได้ตรงกับความต้องการของตนเองมากที่สุด

ศิริวรรณ สุวินท์ (2548) อ้างใน ธนวรรณ รักอยู่ (2557) กล่าวว่า การตัดสินใจศึกษาต่อ หมายถึง การคิดพิจารณาไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล นักเรียนสามารถตัดสินใจเลือกได้อย่างเหมาะสมกับตนเองโดยพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและข้อมูลทางการศึกษาเพื่อประกอบการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ

ผู้วิจัยสามารถสรุปความหมายโดยรวมของปัจจัยดังกล่าว ได้ว่า หมายถึง การวิเคราะห์ทางเลือกหลายๆ ทางเลือก โดยการศึกษาข้อมูล และหาความรู้เพิ่มเติมหรือได้รับคำแนะนำจากบุคคลอื่น เพื่อให้สามารถตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีเพียงทางเลือกเดียวได้ ซึ่งทางเลือกนั้นสามารถตอบสนองความต้องการและบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณิชา โหมเดศรี (2563) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ของนักศึกษาปริญญาโท คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์” ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 25 – 30 ปี มีสถานภาพโสด ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท มีประสบการณ์การทำงาน 4-6 ปี ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ในระดับปริญญาตรี อยู่ช่วงระหว่าง 2.51-3.00 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรบริหารธุรกิจ (MBA) มีแหล่งทุนการศึกษาที่ใช้ในการศึกษาต่อมาจาก เงินเก็บส่วนตัว และได้รับข่าวสารการรับสมัครจาก Internet/Website ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐานด้านปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า เพศ อายุ รายได้ ประสบการณ์ในการทำงาน หลักสูตร ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ส่วนสถานภาพ อาชีพ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ในระดับปริญญาตรี รูปแบบการเรียนแหล่งทุนการศึกษา แตกต่างกัน ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ในส่วนของปัจจัยด้านครอบครัว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยด้านความพร้อมทางการเงินของครอบครัว ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากครอบครัว ญาติ พี่น้อง และปัจจัยด้านรายได้และค่าใช้จ่ายของ

ครอบครัวต่อเดือน ส่วนปัจจัยทางด้านการเงิน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากได้แก่ค่าหน่วยกิตค่าลงทะเบียน ค่าบำรุงการศึกษา ค่าหนังสือและอุปกรณ์ในการเรียน ค่าใช้จ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายในการศึกษาดูงาน และปัจจัยด้านระบบการชำระค่าเล่าเรียนได้หลากหลาย และในส่วนของปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทั้งด้านภาพลักษณ์ ชื่อเสียงของสถาบันการศึกษา ชื่อเสียงและความรู้ความสามารถของคณาจารย์ หลักสูตรและคุณภาพ ความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน ที่ตั้งของสถาบันการศึกษา ช่องทางการสื่อสารออนไลน์ที่สามารถเข้าถึงข้อมูลหลักสูตร ข้อมูลการรับสมัคร การประชาสัมพันธ์ข้อมูลหลักสูตร ข้อมูลการรับสมัครไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ระยะเวลาในการศึกษาตลอดหลักสูตร ช่วงเวลาในการเรียน สามารถปรับเปลี่ยนได้ สถานที่จัดกรณีเพียงพอกับความต้องการ

พีรยา ฤทธิแปลก (2562) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง “ปัจจัยการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนิสิตในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยบูรพาวิทยาเขตบางแสน จังหวัดชลบุรี กรณีศึกษานิสิตชั้นปีที่ 4” ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนิสิตในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน จังหวัดชลบุรี กรณีศึกษานิสิตชั้นปีที่ 4 ทั้ง 7 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยบูรพา ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านที่ตั้งมหาวิทยาลัย ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านการสร้างและการเสนอลักษณะทางกายภาพ ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด และปัจจัยด้านกระบวนการ มีความสำคัญในการตัดสินใจระดับมากทุกปัจจัย ผลเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนิสิตในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน จังหวัดชลบุรี กรณีศึกษานิสิตชั้นปีที่ 4 พบว่า นิสิตที่มี เพศ อายุ เกรดเฉลี่ย รายได้เฉลี่ยของครอบครัว และคณะที่กำลังศึกษาต่างกัน มีปัจจัยการตัดสินใจ เข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ไม่แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง (Non-Experimental Design) เป็นการวิจัยที่มีการศึกษาตามสภาพที่เป็นไปตามธรรมชาติ โดยไม่มีการจัดกระทำหรือควบคุมตัวแปรใดๆ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามแบบวิจัยตัดขวาง (Cross sectional studies) คือเป็นการเก็บข้อมูลในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งเพียงครั้งเดียวโดยใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 139 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามทั้งปลายปิดและปลายเปิดเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถามประกอบด้วย 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านครอบครัว ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร ด้านสถาบันการศึกษาและบุคลากร ด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อม และด้านสังคม มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 24 ข้อ ประกอบด้วยคำถามในลักษณะระดับความสำคัญของปัจจัยตามความเป็นจริง 5 ระดับ กำหนดให้ 1 = สำคัญน้อยที่สุด, 2 = สำคัญน้อย, 3 = สำคัญปานกลาง, 4 = สำคัญมาก, 5 = สำคัญมากที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 5 ข้อ ประกอบด้วยคำถามในลักษณะระดับความคิดเห็นตามความเป็นจริง 5 ระดับ กำหนดให้ 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด, 2 = เห็นด้วยน้อย, 3 = เห็นด้วยปานกลาง, 4 = เห็นด้วยมาก, 5 = เห็นด้วยมากที่สุด

ส่วนที่ 4 เพราะเหตุใดท่านจึงตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวนข้อคำถาม 1 ข้อ เป็นคำถามในลักษณะปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น

ช่วงเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยการประเมินระดับความคิดเห็น กำหนดให้ ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 = เห็นด้วยน้อยที่สุด, ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 = เห็นด้วยน้อย, ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 = เห็นด้วยปานกลาง, ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 = เห็นด้วยมาก, ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 = เห็นด้วยมากที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1.1 ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าความถี่ (Frequency) กับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงกลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพ

1.2 ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) กับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงปริมาณ ได้แก่ ปัจจัยพื้นฐานด้านครอบครัว ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร ด้านสถาบันการศึกษาและบุคลากร ด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อม และด้านสังคม การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

2.1 การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยจำแนกตามเพศ จะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติการทดสอบ t-test

2.2 การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยจำแนกตามอายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพ จะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way Anova) และหากพบความแตกต่างจะทำการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยสถิติ LSD

2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยพื้นฐานด้านครอบครัว ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร ด้านสถาบันการศึกษาและบุคลากร ด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อม และด้านสังคม ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพ สามารถสรุปการวิจัยได้ว่า นักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีเพศ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพ ต่างกัน ทำให้ตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวมไม่ต่างกัน แต่ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ และอาชีพ ที่ต่างกันทำให้การตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวมแตกต่างกัน

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง สามารถสรุปการวิจัย สามารถสรุปการวิจัย ได้ดังนี้ ปัจจัยพื้นฐานด้านสังคม ด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านครอบครัวและด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปัจจัยพื้นฐานด้านสถาบันการศึกษาและบุคลากร ไม่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อภิปรายผล

ผลการวิจัยการตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง สามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาการตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพ สามารถสรุปได้ดังนี้

1.1 นักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีเพศต่างกันทำให้การตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวมไม่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิไลพรรณ ตาริซกุล (2559) กล่าวว่า จากการที่ศึกษาการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีเพศต่างกัน มีระดับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยรวมไม่ต่างกัน

1.2 นักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีอายุต่างกันทำให้การตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวมต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีณย์วีร์ เอมะศิริ (2561) กล่าวว่า จากการที่ศึกษาการตัดสินใจศึกษาต่อ

ระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสยาม พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยามที่มีอายุต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่ต่างกัน

1.3 นักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีอาชีพต่างกันทำให้ การตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวม ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐาปนี ชูมาก (2562) กล่าวไว้ว่า จากการที่ศึกษาการตัดสินใจศึกษาต่อ ในระดับปริญญาโทของบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร

1.4 นักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกัน ทำให้การตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวมไม่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิไลพรรณ ตาวิชกุล (2559) กล่าวไว้ว่า จากการศึกษา การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยรวมไม่ต่างกัน

2.5 นักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีสถานภาพต่างกัน ทำให้การตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวม ไม่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลภัสรินทร์ รัตนบุรี (2558)) กล่าวไว้ว่า จากการศึกษาความ ต้องการการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันรัชต์ภาคย์ศูนย์นครศรีธรรมราช สถาบันรัชต์ภาคย์ ศูนย์นครศรีธรรมราช พบว่า นักศึกษาปริญญาตรีในสถาบันรัชต์ภาคย์ศูนย์ นครศรีธรรมราช สถาบันรัชต์ภาคย์ จำแนกตามสถานภาพต่างกัน มีระดับความคิดเห็นโดยรวมต่อปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโทในสถาบันรัชต์ภาคย์ ศูนย์นครศรีธรรมราช ไม่ต่างกัน

2. ผลการศึกษาปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท ได้แก่ ด้านครอบครัว ด้าน ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร ด้านสถาบันการศึกษาและบุคลากร ด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อม และด้านสังคม ที่มี ผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของ นักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง สามารถสรุปการวิจัย ได้ดังนี้

2.1 ปัจจัยพื้นฐานด้านครอบครัว มีผลต่อมีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย รามคำแหง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณิชญา โหมตเครือ (2563) กล่าวไว้ว่า จากการศึกษาปัจจัยที่มีผล ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ของนักศึกษาปริญญาโท คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่าปัจจัยด้านครอบครัวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนักศึกษาปริญญาโท คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

2.2 ปัจจัยพื้นฐานด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วารุณี รักด้วง (2558) กล่าวไว้ว่า จากการศึกษา

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจ ที่มหาวิทยาลัยสยาม พบว่า ปัจจัยด้านค่าธรรมเนียมการเรียน (Price) มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจ ที่มหาวิทยาลัยสยาม

2.3 ปัจจัยพื้นฐานด้านสถาบันการศึกษาและบุคลากร ไม่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ หทัยกาญจน์ สิทธิศักดิ์ (2560) กล่าวไว้ว่า จากการศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาเอก หลักสูตรบริหารธุรกิจดุสิตบัณฑิตของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านบุคลากร (People) และด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย (Product) ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาเอก หลักสูตรบริหารธุรกิจดุสิตบัณฑิต ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2.4 ปัจจัยพื้นฐานด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อม มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนวรรณ รักอยู่ (2557) กล่าวไว้ว่า จากการศึกษาการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีของ นักศึกษาภาคปกติ ปีการศึกษา 2556 พบว่า ปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีของ นักศึกษาภาคปกติ ปีการศึกษา 2556

2.5 ปัจจัยพื้นฐานด้านสังคม มีผลต่อมีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกวรรณ ตันทสิทธิ (2559) กล่าวไว้ว่า จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท กรณีศึกษา :โครงการเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ของนักศึกษาปี การศึกษา 2558 พบว่า ปัจจัยด้านสังคม มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของ นักศึกษาระดับปริญญาโทของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ข้อเสนอแนะการนำไปใช้

จากผลการวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะในการวิจัยเพื่อใช้ให้เป็นประโยชน์และแนวทางสำหรับสถาบันการศึกษา ดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล

จากการศึกษาครั้งนี้จะเห็นได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ และอาชีพ ที่ต่างกันทำให้การตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยภาพรวมต่างกัน หน่วยงานมหาวิทยาลัยจึงควรให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์หลักสูตร/แผนการสอน ให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย และพัฒนาหลักสูตรแผนการสอนตลอดจนสิ่งแวดล้อมต่างๆ ในมหาวิทยาลัยให้ตอบโจทย์ทุกวัยและทุกอาชีพอีกด้วย

ส่วนปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพนั้น ทำให้การตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยภาพรวมไม่ต่างกัน หน่วยงานมหาวิทยาลัยจึงไม่จำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตร หรือสิ่งแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยตามปัจจัยดังกล่าว

ปัจจัยพื้นฐาน

ปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประกอบด้วย ปัจจัยพื้นฐานด้านสังคม ด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านครอบครัวและด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านสังคม พบว่า ปัจจัยพื้นฐานด้านสังคมนั้นมีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ดังนั้น ทางมหาวิทยาลัยจึงควรให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์กลุ่มเป้าหมายถึงความหลากหลายของนักศึกษาที่เข้าเรียน และการันตีการจบการศึกษาโดยมีการประชาสัมพันธ์จำนวนนักศึกษาที่ศึกษาจบในแต่ละรุ่นเป็นระยะ

2. ด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อม พบว่า ปัจจัยพื้นฐานด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อม นั้นมีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ดังนั้น ทางมหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยมีความร่มรื่น น่าอยู่ มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบถ้วนและมีระบบรักษาความปลอดภัย

3. ด้านครอบครัว พบว่า ปัจจัยพื้นฐานด้านครอบครัว นั้นมีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ดังนั้น ทางมหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญระบบสมาคมศิษย์เก่า หรือศิษย์เก่าสัมพันธ์ หรือควรมีการพิจารณาทุนการเรียนการสอนหรือส่วนลดพิเศษสำหรับนักศึกษาที่มีผู้ปกครองเป็นสมาชิกชมรมศิษย์เก่า เป็นต้น

4. ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร พบว่า ปัจจัยพื้นฐานด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรนั้นมีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ดังนั้น ทางมหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับการกำหนดค่าบำรุงการศึกษา ค่าหน่วยกิตและค่าลงทะเบียน ตลอดจนค่าอุปกรณ์การเรียนต่างๆ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ สถานะทางการเงินของกลุ่มเป้าหมาย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาตัวแปรปัจจัยอื่น ๆ เพิ่มเติม ที่อาจจะส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง เช่น ด้านเนื้อหาหลักสูตร เพื่อที่จะได้นำมาปรับปรุงแบบแผนในการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการและเป็นประโยชน์กับนักศึกษามากที่สุด
2. ควรมีการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับการติดตามผล ความคาดหวังของนักศึกษาที่จะได้รับก่อนเข้าศึกษา และหลังจบการศึกษาแล้ว

เอกสารอ้างอิง

- ฐาปนี ชูมาก. (2562). การตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ณิชาญา โหมตเครือ. (2563). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของนักศึกษาปริญญาโท คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. การค้นคว้าอิสระ คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธนวรรณ รักรู้. (2557). การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีของ นักศึกษาภาคปกติ ปีการศึกษา 2556. งานนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- นราธิง ศรัณย์ภัทรธร. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะบัญชี มหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด.
- ประดิษฐ์พงศ์ โตรธรรมเจริญ. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนปริญญาโทคณะบริหารธุรกิจระหว่าง มหาวิทยาลัยรัฐบาลกับมหาวิทยาลัยเอกชน. การค้นคว้าอิสระ หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการทั่วไป คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- พรพิไล ชาญพนา (2559).การศึกษาสภาพแวดล้อมทางการเรียนของโรงเรียนในอำเภอแก่งหางแมว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี เขต 1. งานนิพนธ์ คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พริยา ฤทธิแปลก. (2562). ปัจจัยการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนิสิตในหลักสูตรของ มหาวิทยาลัยบูรพาวิทยาเขตบางแสน จังหวัดชลบุรี กรณีศึกษานิสิตชั้นปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ลักสรินทร์ รัตนบุรี. (2558). ศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของนักศึกษาปริญญาตรีใน สถาบันรัชต์ภาคย์ศูนย์นครศรีธรรมราช สถาบันรัชต์ภาคย์ ศูนย์นครศรีธรรมราช. งานนิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ, สถาบันรัชต์ภาคย์.